

Universitätsbibliothek Paderborn

**Divus Sebastianus Eberspergæ Boiorum Propitius, Seu
Cultus Eiusdem Gloriosi Martyris à Prima Loci Fundatione
Ad Nostra Usque Tempora Propagatus, Et Nunc Publicæ
Luci Datus**

Widl, Adam

Monachij

§. II. Resipiscentia & satisfactio Adalberônis, Ingens miraculum à D.
Sebastiano Eberspergæ in Udalrico filio patratum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37233

124 Resipiscientia Adalberonis: Ingens D.
ter, justo DEI judicio plecteretur;
quare, si me audis, & salvum filium
tuum, unicè dilectum cupis, uti &
te ipsum, redde, obsecro, DEO,
quod DEI est, ut retineas, quod
tuum est: age, quod agis, Adal-
bero, restituto Ahaimensi vico, sa-
lute contabescentis filii, tuam vero
pacem, quietem, & conscientiam
redime: Sancte tibi polliceor, Pa-
tronum D. Sebastianum senties,
filium vero tutum certò lucraberis.
Et hæc quidem Wiliburgis oratio
erat, quam veram fuisse luculentum
Miraculi fides ostendit.

§. II.

RESIPISCENTIA ET SA- TISFACTIO ADALBERONIS, INGENS MIRACULUM A D. SE- BASTIANO EBERSPERGÆ IN UDALRICO FILIO PA- TRATUM.

Habent hoc boni animi, qui er-
rore magis, quam pravitate
indu-

inducti quandoque peccant, ut sce-
lus suum non pertinaciter, nec diu
ament, sed eo cognito citò respi-
scant. Hos inter Adálbero nume-
retur, qui monitricem Sororem non
aspernatus facti mox pænitens, stre-
nuè, quæ ipsa fieri jussérat, præsti-
tit. Primum erat, meliorem men-
tem induere, & templo de abstra-
cto Vico satisfacere, alterum sin-
gulari dono præteritam injuriam
emendare. Subinde Superös jam
meliores experturus Adálbero cha-
rum pignus Udalricum filiolum
pater ipse propriis manibus in tem-
plum deportat, aræ D. Sebastiani
imponit, & caput dulcis pusionis
secundo triginta aureorum mu-
nere redimit, insuper vovet, si filius
pristinæ formæ & sanitati ope Divi
restituatur, se auctorem futurum, ut
Sebastianus in solenni Dedicatione
templi in primarium Ecclesiæ & to-
tius Semptanæ Familiae Patronum
eligatur, præterea in debitam gra-
tia.

R. I.

126 *Resipiscientia Adalberonis: Ingens D.*
tiarum actionem illud triginta Au
reorum pensum singulis annis, quo
ad viveret, novâ semper largitione
repetiturum. Tum verò vider
fuit jucundum in primis & illustr
Miraculum, ac verè magnum, quo
Divi Sebastiani ope, si non pri
mum, certè præ reliquis memora
bile Eberspergæ patratum est. De
bebat fortè templum Divo Indigo
ab Eberhardo Comite excitatum
prodigiis priùs è Cœlo dedicatum
quàm cunctante, uti supra dictum
est, Episcopo solennibus Ecclesi
ritibus ac Cærimoniis illud conse
craretur in terris. Verùm quid
moror impertitæ sanitatis enarra
tionem? Redière ad pium votum
abstera molesta tabe illico ægræ
filiolo vires, sensim etiam vernæ
amabilis rursus forma cœpit, ting
genæ amœnâ & verecundâ purpu
râ, frons explicari, redire color &
succus in totum corpus. Quanto
id solatio mœsti patris & consan
guinei

*Primum
Miraculum
S. Sebastiani
Ebersperga.*

Sebast. Ebersp. in Udalr. filio mirac. 127

guineꝝ domūs l̄etitiâ acciderit, peneſ Lectorem judicium esto, qui non ignorat, magna quandóque gaudia faciliꝝ cogitari, quām scribi. Illud omnino certum, Udalricum ab eo tempore magnis ani-
mi, corporisque dotibus, ingenij & indolis ornamentis usque adeo effloruisse, ut reliquos fratres pace & bello, consilio & manu, virtute & felicitate multū antecelluerit.

Hoc porro tam insigni miraculo Deus ter Opt. Max. nisi fallor, testatum omnibus esse voluit, quām gratum sibi obsequium Eberhardi, de quo paulo ante memini, fuerit, qui novum divino cultui templum extruxerat eo in loco, cui tot vatum præfagia, ac divinæ voluntatis testimonia prolusere. Hinc ansam & estimationem piꝫ sumant peregrini oportet, qui hortarico Religione, comite pietate, quotannis explicatis signis, volantibus vexillis, accensis cereis propitium hīc loci

I

Seba-

128 *Obitus Adalber.* I. ejusq; Sororu
Sebastianum invisunt, credant ha-
non gratis abs se Divum illum ca-
quin ultrò in vota miserorum, lu-
quis maximè temporibus, cùm mori-
bi gliscunt, beneficis Sanctus u-
affectu, toties demonstrato, pente-
pendeat.

§. III.

OBITUS ADALBERO
NIS I. EIUSQUE SOROR
WILIBIRGIS. ET CONJUGIS
LEUCKARDIS.

Mors Adal-
beronis, Leu-
ckardus &
Wiliburgus.

A Nnus à Christo nato ageba-
ger
Nongentesimus Sexagesim sui
Nonus, funestus ille, & multis Se-
gnis
ptensium fatalis: obiit quippe
dī
em suum Adalbero I. Familiā
ter
put tertio Idus Septembris die
Ebe
Protho & Hyacintho sacrā, vir
Sor
niorem apud posteros famam illa-
riturus, nisi avaritiā aliquantū
cæl
corruptus, rei familiaris augēnd
ser
studiosior fuisset, quam divina
rur
ha